

Repetitie 15 februari:

Alle scènes herhalen + volgorde bepalen

Wat? Volgorde + alle scènes spelen

Waar? Repetitie ruimte Academie van Deurne

Wie? Emelie en Ellen

Deze repetitie hebben we vooral gefocust op alle scènes volledig goed te krijgen. Een paar keer de scène “Motie van wanorde” eens gedaan, zodat deze zeker goed zit. Emelie voelde zich nog steeds onzeker over hoe ze de rol van Ellen Thienpont moet spelen. Maar door deze scène met twee te spelen werkte dit zeer positief in ons spel. doordat we elkaar hebben in de scène, werden we beide ook zelf zekerder en durfden we meer.

Scène motie van wanorde:

Eerst hebben we de scène een paar keer met twee gespeeld. Emelie voelde zichzelf niet zelfzeker genoeg om de rol te spelen. Ze dacht veel na en was meer bezig hoe ze overkwam, dan met hoe ze zich inleefde.

Lichaam inzetten: Emelie is een danser en dus fysiek spel is een sterkte van haar. Door dit meer te benadrukken en daarop in te zetten voelde ze zich steeds zekerder. Ze focuste niet meer op hoe ze overkomt, maar op hoe haar lichaam ingezet kan worden om een personage vorm te geven.

Onzelf filmen: ondanks dat dit zeer confronterend was om naar te kijken (naar jezelf kijken als je speelt is altijd heel vreemd) was dit wel heel leerrijk. Zo konden we er bewegingen uithalen die we zeker wilde gebruiken. We gaven ook feedback op elkaar van wat werkte en wat niet.

Samen: doordat we de scène samen konden spelen. Werden we ook meer gemotiveerd om erover te gaan in ons spel en dingen uit te proberen. Ik voelde dat ook aan Emelie, ze voelde zich veiliger omdat ze er niet alleen voor stond. Dit had ook voordelen voor de geloofwaardigheid van ons spel. We wilden als twee jonge meisjes het publiek uitdagen. Toen we die “fun” vonden werd de scène veel sterker.

→ Daarna hebben we alle scènes nog eens doorgespeeld en geanalyseerd wat er goed zat en waar nog aanpassingen konden worden gemaakt.

Volgorde scène:

Onze coach had ons aangeraden om de montage van de scènes (de volgorde en overgangen) pas te doen als we tevreden waren over de vormgeving van alle scènes. Dat hebben we ook gedaan, dit was het moment waar alle scènes goed zaten en we opzoek konden gaan naar een volgorde. De volgorde moest zo onverwachts en onlogisch zijn had onze coach gezegd en daar zijn we ook naar op zoek gegaan. We wilden een volgorde met veel afwisseling in de scènes maar ook een verrassend begin was echt belangrijk. We wilden starten met een sterk begin waarbij het publiek meteen erin gegooid werd in ons verhaal. Ook van het einde was ik al heel zeker. Ik wilde eindigen met de poëtische tekst “twijfel” die Emelie geschreven heeft. Deze omvatte heel de voorstelling en zou het publiek aanzetten tot nadenken en dat was exact wat we nodig hadden. Voor het begin hebben gekozen voor de scène “de regisseur” dit is een techno nummer waarin zinnen worden geroepen die regisseur gezegd hebben of zouden zeggen.